

LA GESTIÓ DEL BOSC I ELS INCENDIS, A CATALUNYA

¿Piròmans? Es clar que hi ha, i s'han de perseguir i condemnar. I fer lleis i càstigs més contundents. A la vegada, s'ha d'evitar que n'hi hagin més. Per això cal **cultura** i cal –sobretot– **estima, sensibilitat i vinculació al territori**. Què el territori sigui "nostra", de tothom. No allò de que "Cuando el bosque se quema, algo suyo se quema ... señor Conde". El **desencís polític i la desafectació pel país, avui son com el ressentiment d'ahir**.

I el que menys ajuda és que l'Administració pública, faci de Conde d'avui, actuant arbitràriament, capritxosament, **llençant els diners i destrossant el territori**. Veiem un exemple.

Una petita Administració pública, decideix arranjar una pista forestal difícilment transitable –i en conseqüència molt poc transitada– per si hagués un incendi. A més a més, pensa que si l'eixamplés més, servirà de tallafoc.

La pista que es vol eixamplar pertany a un paratge turístic de qualitat i coincideix en bona part amb una de les 600 rutes turístiques oficials de la Generalitat de Catalunya - "Palau Robert" ("Ruta de coll de Jou", en l'adreça <http://www.gencat.net/presidencia/> → <http://www10.gencat.net/probert/>). Son rutes per a fer a peu i/o en bicicleta, traduïdes a tres idiomes i consultades per un milió de potencials turistes de tota Europa.

La situació que s'exposa s'agreuja pel fet que la ruta recorre una Zona PEIN, avui dins el Parc de l'Alt Pirineu i la Xarxa Natura 2000 de la UE.

Una cruïlla en la "Ruta de coll de Jou", amb la seva senyal. A la dreta la pista tal com és actualment. A l'esquerra una altre pista no arranjada que permet veure com era la "Ruta de coll de Jou" abans de l'arranjament.

Com a conseqüència de l'arranjament, la incompetència –i manifesta manca de sensibilitat– es deixa la pista en un estat lamentable, al llarg de molts quilòmetres.

Fotos: CUC 2005-08-29

Passat l'hivern, les restes seques seran un **risc real d'incendi**, abans inexistent.

Encara pitjor, paral·lelament a la pista i a pocs metres d'ella hi ha dos línies d'alta tensió! que formen dos tallafocs, els quals haurien d'estar nets per raons de seguretat. Ara ja en tenim **tres** de tallafocs, els dos que haurien d'estar nets que no ho estan, i la pista amb els marges plens de brossa seca i antiestètica. A la foto, la pista coincidint amb un dels tallafocs, **brut** d'arbres petits.

Com a resultat, el bosc s'omple de vehicles, que ara **son un altre risc d'incendi** (cigarrets, focs furtius).

Fotos: CUC 2005-08-29

L'estiu següent, davant la por d'una denúncia, l'esmentada Administració pública neteja com pot els marges de la pista, treball **triplement costós** que si ho hagués fet d'entrada, i que a més a més **no queda be del tot**. Com no pot justificar la despesa, ho fa una empresa de franc, **a canvi que se li adjudiqui, sense cost, una subhasta de fusta en una altre part del terme municipal**. Una obra innecessària i sis vegades més cara –per tots conceptes– del que calia. Catalunya és com un regne de "taifes", on cadascun fa **el que vol i mal fet**.

LA CASA FORESTAL DE PALLEROLS. EXEMPLE DE DESAPROFITAMENT DE RECURSOS TURÍSTICS.

No gaire lluny trobem la Casa forestal de Pallerols, també en zona PEIN, Parc de l'Alt Pirineu i Xarxa Natura 2000, construïda pel "Patrimoni forestal del Estado" en l'època franquista. Des de l'any 1968 va ser el bressol de l'esquí nòrdic a Catalunya, base del seu esclat i desenvolupament posterior. Posteriorment va passar a la Generalitat. Tres institucions (Centre Excursionista de Catalunya els 70', Ajuntament de Barcelona els 80' i INEF els 90') van intentar **-inútilment-** una cessió a canvi d'arranjar-la i **transformar-la en un centre d'activitats esportives a la natura** (esquí nòrdic, ciclisme de muntanya, acampada, ...).

La casa durant uns Campionats de Catalunya, fa 36 anys, el 1970-01-18.
Foto: CANALS.

La casa a l'estiu, fa 25 anys, el 1981-07-01

Foto: CUC.

Actualment, **la casa s'està enrunant.**
Façana principal

Fotos: CUC 2006-06-25

Detall posterior

Un dels molts exemples d'un treball interdisciplinari ja realitzat, amb la participació de tècnics competents podria ser el llibre "Defensar-se del foc. Prevenció i lluita contra el foc en zones rurals i urbanitzacions", publicat el 1999, ja fa 7 anys (Edicions de la Magrana), en base a una experiència realitzada a la comarca del Pla de l'estany, però **ignorat fins avui com moltes d'altres iniciatives de planificació similars**.

Ignoràncies com l'esmentada hauran de ser esmenades en el futur per a evitar l'actual dinàmica de continus nyaps i escàndols.

"ESQUERRA"

Per a evitar aquestes situacions absurdes i degradadores del territori, "Esquerra" proposarà introduir normes de **coordinació interdepartamental** per a **integrar els diferents sectors públics** en cada acció concreta sobre qualsevol part del territori, i que aquestes accions siguin contemplades des de **perspectives interdisciplinàries** i amb la **participació del tots els sectors de població afectats i/o interessats**. Veure "**Criteris per a la planificació i gestió del territori de Catalunya**".

Cal recordar que, abans del franquisme, tota aquesta zona dels **bosc de Sant Joan de l'Erm** ja estava definida pel "**Regional planning**" de la Generalitat de Catalunya com d'aprofitament turístic-social (Veure, per exemple, Lluís CREUS "Visió econòmica de Catalunya", v. 2, 1934). Avui es podria afegir l'esquí nòrdic.

